

num, & emolumentorum uniuersorum, tam quorumcumque officiorum, & munerum etiam maiorum, etiam consistorialiter concessorum, specialique nota, & expressione dignorum, que quomolibet etiam ex titulo vere oneroso, quam Monasteriorum, & aliorum quorumcumque beneficiorum secularium, & quorumvis Ordinum, etiam S. Antonii Viennen., & Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani regularium, que in titulum, commendam, administrationem, & alias quouis modo obtinent, & pro tempore obtinebunt, necnon pensionum super quibusvis fructibus Ecclesiasticis, ex quavis causa etiam alimentorum, & sustentationis, ac alias quomodolibet eis assignatorum, & fructuum Ecclesiasticorum, etiam loco pensionum ipsis reservatorum nostro, & pro tempore existentis Rom. Pontificis arbitrio libere, & absque eo, quod jus aliquod Titularibus acquiratur distribuendum, & disponendum. Quod si lapsis predictis sex mensibus, per alios sex menses immediate sequentes, quos pariter pro tribus canonicis monitionibus, peremptoriisque dilationibus, & terminis assignamus, & assignatos esse volumus, adhuc abfuerint, & in termino horum ultimo dictorum sex mensium ad Romanam Curiam personaliter, & cum effectu non redierint, cumulative cum omnibus, & singulis supradictis poenis, etiam poenam privationis ipsorum predictorum omnium, & singulorum officiorum, & munerum, etiam maiorum, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet etiam titulo oneroso, ut praefertur, concessorum, Monasteriorumque, & beneficiorum secularium, quantumvis ut supra qualificatorum, & fructuum, & pensionum, etiam loco pensionum reservatorum, nostro pariter, et pro tempore existentis Rom. Pont. arbitrio libere, et absque eo, quod jus aliquod, ut praemittitur, Titularibus acquiratur distribuendum, et disponendum, eo ipso itidem, et absque alia declaratione incurrant.

*Stratum cir-
ca Cardiales,
qui ante pre-
sentem Con-
stitutionem sine
licentia S. S. Pont. discesserunt.*

§.3. Cardiales autem illi, qui ante emanatam praesentem Constitutionem non obtenta a Nobis praedicta licentia extra-temporalem Status Ecclesiastici ditionem jam se transferunt (salvis, et firmis remanentibus omnibus per Nos, seu alios de mandato nostro desuper quomodolibet habitenus gestis, et factis, ac in futurum gerendis, & faciendis) si infra sex menses a die publicationis praesentis Constitutionis hic in Urbe, ut infra, faciendae decurrendos, quos similiter pro tribus Canonicis monitionibus, peremptoriisque dilationibus, et terminis assignamus, personaliter, et cum effectu ad Romanam Curiam non redierint, eo ipso itidem absque alia declaratione incidant in poenas interdicti ingressus Ecclesiae, et privationis facultatis testandi, et disponendi, omniumque privilegiorum, et indulgentiarum praedictorum, ac fructuum, officiorum, et munerum, etiam maiorum, etiam consistorialiter, ac etiam titulo oneroso concessorum, atque

pensionum, Monasteriorum, et aliorum quorumcumque supra expressorum. Et si lapsis praedictis sex mensibus iidem Cardinales, qui ut praefertur, jam extra dictum Statum Ecclesiasticum sine nostra licentia se transferunt, infra alios sex menses immediate sequentes, quos etiam pro tribus Canonicis monitionibus, & terminis, ut supra, assignamus, ad Romanam Curiam personaliter, & cum effectu non redierint, insuper poenam privationis praedictorum officiorum, et munerum etiam maiorum, etiam consistorialiter, ac etiam titulo oneroso concessorum, atque Monasteriorum, beneficiorum, et aliorum, quorumcumque supra expressorum pariformiter incurrant.

Alias poenas addit.

§.4. Si autem tam Cardinales, qui jam sine nostra licentia, ut praemittitur, extra Statum Ecclesiasticum se transferunt, quam illi, quos in futurum, ut supra, extra eundem Statum absque nostra, et pro tempore existentis Rom. Pontificis licentia se transferre contigerit, per alios tres menses immediate sequentes, quos pariter pro tribus canonicis monitionibus, peremptoriisque dilationibus, & terminis assignamus, & sic in totum infra quindecim menses personaliter, et cum effectu ad Romanam Curiam non redierint, decernimus, deveniri posse ad alias poenas etiam quantumlibet majores, & graviore, ac individua mentione, specialique nota dignas per Nos, et Successores nostros Romanos Pontifices declarandas, ac etiam usque ad poenam privationis dignitatis Cardinalatus inclusive. Ac demum, ut de caetero tam ad praesens, quam perpetuis futuris temporibus, cum aliquem ex ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, nunc, & pro tempore existentibus, absque dicta nostra, & pro tempore existentis Rom. Pontificis licentia, ut supra, extra Statum praedictum se transferre contigerit, idem Cardinalis in officiis, muneribus, Legationibus, Praefecturis, Guberniis, Protectionibus Ordinum, seu Congregationum Regularium, Archiconfraternitatum, seu Confraternitatum, Collegiorum, Monasteriorum, Hospitalium, et aliorum piorum Locorum quorumcumque, necnon administratione Tituli, vel Diaconiae, ac etiam Episcopatus sui, Cardinalatus, ac quarumcumque aliarum Ecclesiarum, etiam Cathedralium, Metropolitanarum, & Patriarchalium, quarum respectu aliquam Jurisdictionem exercet, ac quorumcumque Monasteriorum, et aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum, ut praemittitur, et alias quomodolibet qualificatorum, illorumque Jurisdictionis tam spiritualis, quam temporalis, et generaliter, in omnibus, et quibuscumque muneribus, etiam speciali nota, et individua expressione dignis, sibi a praedicta Sede Apostolica injunctis, et commissis Cardinalem, vel Praelatum, aut alium quemcumque substituere, et subrogare, non obstant, quibusvis facultatibus, licentis, & indultis desuper etiam motu simili

Exequatores tollit.

simili, ac etiam consistorialiter, & alias quomodolibet habitenus concessis, & deinceps concedendis, nullo modo possit, & valeat, perpetuo similiter statuimus, decernimus, & declaramus, facultatesque, ac licentias, & indulta praedicta, illorum tenores praesentibus pro expressis habentes, ad hunc effectum a die, quo extra dictum Statum recesserint non obtenta prius dicta licentia, cassamus, irritamus, viribusque, & effectu evacuamus, ac pro non concessis, perinde ac si de illis nunquam cogitatum fuisset, haberi volumus.

§.5. Ab omnium autem, & singularum poenarum, tam supra expressarum, quam etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices quomodolibet declarandarum incurfu nolumus posse aliquem se excusare praetextu, vel ratione cujuscumque servitii, seu negotii quorumcumque Principum, etiam Imperatoris, & Regum, aut Rerumpublicarum, Regnorum, Provinciarum, nec ratione cujuslibet iustionis, vel mandati eorum, vel earum quomodocumque, vel quomodocumque facti, vel faciendi, aut distantiae locorum, vel ratione cujuscumque alterius causae, vel occasionis, etiam publicae, aut aliis favorabilis, etiam in corpore juris, seu Constitutionum Apostolicarum clausae, nisi huiusmodi causa, seu causa in corpore juris clausae coram Nobis, & Rom. Pontif. pro tempore existentem allegata, seu allegata, probataque, seu probata, ac expresse admissa, seu admisse fuerint. Ac ulterius nolumus posse aliquem per quemcumque, etiam per Collegium Cardinalium huiusmodi, etiam Sede Apostolica vacante absolvi, seu etiam per viam gratiae, seu iustitiae restitui, sed omnimodam cognitionem, absolutionem, relaxationem, restitutionem, reintegrationem, reabilitationem, seu dispositionem super praemissis, & eorum quolibet Nobis, & pro tempore existentem Roman. Pontifici privative quoad omnes reservamus. Caeterum per eandem praesentes non intendimus in aliquo derogare Constitutioni a sel. rec. Urbano Papa Octavo etiam Praedecessore nostro super residentia Patriarcharum, Primatum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, etiam Cardinalium editae.

Clausula praeservativa.

§.6. Decernentes praesentes Literas, omniaque, & singula in eis contenta de subreptionis, obreptionis, aut cujuscumque nullitatis, vel invaliditatis vitio, intentionisque nostrae, ac quocumque alio defectu quantumlibet substantiali, etiam ex eo, quod in praemissis quomodolibet interesse habentes, seu habere pretendentes, & praesertim ejusdem S. R. E. Card. praemissis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, solemnitatesque, & quaevis alia servanda, & adimplenda nullatenus servata, & adimpleta, causaeque propter quas eadem praesentes emanarunt adductae, verificate, seu alias sufficienter, aut etiam in aliquo iustificatae non fuerint, ac quocumque

Bull. Rom. Tom. VI. Par. III.

que alio colore, praetextu, occasione, & capite etiam in corpore juris clausis, & ex alia quacumque quantumvis rationabili, iusta, & privilegiata causa etiam necessario exprimenda a quoquam notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodvis juris, facti, vel gratiae remedium impetrari, seu etiam motu simili, ac etiam consistorialiter concessio quempiam in iudicio, vel extra illud uti nullo unquam tempore posse, neque easdem praesentes, & quacumque contenta in illis sub similibus, vel dissimilibus Constitutionum, & dispositionum etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, ac etiam consistorialiter, aut alias quomodolibet per quoscumque Roman. Pont. Praedecessores, Successoresque nostros, ac etiam per Nos factarum, & faciendarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, pro tempore quomodolibet factis comprehendere, sed semper ab illis excepta, perpetuoque valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari, perinde ac si Consistorio nostro secreto de eorundem Venerabilium Fratrum nostrorum consilio, & unanimi assensu emanassent.

*Clausula sub-
lata.*

§.7. Sicque, & non aliter in praemissis omnibus, & singulis, per quoscumque Iudices ordinarios, vel delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sedis praedictae Nuncios, necnon ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de latere Legatos, & quoscumque alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, nunc & pro tempore existentes sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, declarandi, interpretandi, & definiendi facultate ubique iudicari, interpretari, declarari, & definiendi debere, ita ut si unquam aliquod dubium, seu haesitatio super praemissis, seu eorum aliquo oriri, vel suscitari contingat, nullus praeter Nos, ac Rom. Pontifices Successores nostros possit praesentes literas quouis modo interpretari, & declarare, irritumque, & inane quicquid fecus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit.

Contrariis derogat.

§.8. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus editis, & edendis, ac Cancellariae Apostolicae regulis, etiam quatenus opus sit, illa de non tollendo jure quaesito, necnon sacri dictorum Cardinalium Collegii, & quibusvis aliis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quo-

K

que, licentis, facultatibus, indultis, & literis Apostolicis eidem Collegio, ac quibusvis Cardinalibus, & aliis quibuscumque sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis, etiam irritantibus in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, & alias quomodolibet, & ex quacumque causa etiam hic forsitan necessario exprimenda in contrarium concessis, emanatis, confirmatis, & pluries innovatis, necnon omnibus, & singulis, quae praedicti Praedecessores in dictis suis Constitutionibus, & decretis voluerunt non obstat. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium, & singulorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, ad effectum praemissorum specialiter, expresse, & plenissime derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Publicationis forma.

§.9. Ut autem eadem praesentes, & in eis contenta quaecumque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis illorum ignorantiam praetendere possit.

Affigi, & publicari mandata.

§.10. Volumus, quod eadem praesentes per aliquem, seu aliquos ex Curforibus nostris ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, & Cancellariae Apostolicae, & in acie Campi Florae de Urbe publicentur, & earum copiae ibidem affigantur, & affixe relinquantur, quae sic publicatae, & affixae omnes, & singulos, quos concernunt, ardeant, & afficiant, non secus, ac si eorum unicuique personaliter intimatae, & notificatae fuissent.

Transumptis credi jubet.

§.11. Quodque earumdem praesentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud, ubique locorum adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus, si forent exhibita, vel ostensa.

Dat. die 19. Febr. 1646. An. II.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 19. Februarii 1646. Pontificatus nostri Anno II.

LII.

Confirmatio Concordiae super jure, & forma transportandi cadavera ad Ecclesias Regularium super solutione Quartae Funerariae, & Sepultura impuberum inter Clerum secularem, & regularem Dioecesis Majoricen.

Referatur de verbo ad verbum praedicta Concordia inter Clerum Seclarem, & Re-

gularem in hac eadem Constitutione, §.2. & sequent.

INNOCENTIUS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis Apostolici muneris debito ad ea libenter intendimus, per quae personarum Ecclesiasticarum, tam seclarium, quam regularium quarumlibet quieti opportune consulitur, & illis quae propterea inter eas concorditer facta sunt, ut firmiter subsistant, libenter, cum a Nobis petitur, Apostolicae confirmationis robor adificimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Exordium.

§.1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Rectorum Parochialium, Ecclesiarum, necnon Cleri, & Regularium Majoricen. Civitatis, & Dioecesis Nobis expositum fuit, quod aliis postquam exortis variis litibus, & controversiis inter dilectos etiam filios Capitulum, & Canonicos Ecclesiae Majoricen. Clerum seclarem, & Rectores Parochialium Ecclesiarum Civitatis, & Dioecesis praefatarum ex una, necnon inter Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennen., & Praedicatorum, ac Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Provinciae Majoricen., ac Beatae Mariae de Monte Carmelo, & Eremitarum Sancti Augustini, necnon Sanctissimae Trinitatis, & Beatae Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum, ac Minorum Sancti Francisci de Paula respective Ordinum Fratres, & Religiosos partibus ex altera, super jure, & forma sepeliendi cadavera defunctorum, qui in ipsorum Regularium Ecclesiarum sepulturam sibi elegerunt, coram Venerabilibus Fratribus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositis; ac super Quarta funerali, & Sepultura impuberum coram Congregatione etiam Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpretum. Tandem post nonnulla decreta desuper ab eisdem Cardinalibus emanata partes praefatae litibus, & controversiis hujusmodi, etiam indecisus pendentibus, opera, & ministerio certorum Procuratorum ad id electorum, & sufficientibus facultatibus sustulorum, praevio diligenti desuper habito tractatu, negotioque hujusmodi saepe saepius ab ipsis partibus hinc inde, diu, & mature considerato, ut iurgiis, & contentionibus obviam iretur, sumptibusque, & expensis parceretur, ad certam, & amicabilem inter se devenerunt concordiam, & compositionem tenoris, qui sequitur, videlicet.

Causae hujus Consilii.

§.2. Noverint universi, quod Nos Doctor Joannes Baptista Caforteza Sacrista, Doctor Marcus Antonius Cotoner Canonici Cathedralis Ecclesiae Majoricen. electi ab adm. Illustriss. & Reverend. Capitulo ejusdem Ecclesiae, mediante resolutione Cap-

Hic referret Concordia, de qua in rubr.

Capitulari habita die tertiadecima Aprilis millesimo sexcentesimo trigesimo nono, Doctor Franciscus Lompari olim Rector Ecclesiae loci de Porrers, Doctor Michael Villanova Rector Parochialis Ecclesiae S. Jacobi praesentis Civitatis, Michael Joannes Sala Beneficiatus in Sede, & in Parochiali S. Crucis, Marcus Antonius Forteza Beneficiatus in Parochiali in Ecclesia S. Michaelis electi, mediante resolutione habita die duodecima Septembris millesimo sexcentesimo trigesimo sexto in Congregatione eadem die celebrata de licentia Illustrissimi, ac Reverendissimi Domini Don Fratris Joannis de Santander Episcopi tunc Majoricen. quae quidem resolutio Congregationis in actis penes Notarium infra scriptum, & in Ecclesiastica Curia reconditis reperitur, ex una, & ex alia Nos Frater Antonius Rubi Ordinis Praedicatorum S. Theologiae Magister, & Frater Julianus Ginard. Ordinis S. Francisci de Observantia Lector Jubilatus, Pater Provinciae, ac S. Inquisitionis Qualificator, habentes ad infra scripta commissionem, & specialem potestatem; ille pro omnibus Monasteriis Ordinis S. Dominici, hic pro Conventibus totius Provinciae, & Hospitalis S. Antonii Viennen. necnon Monasteriorum B. Mariae Carmelitarum, & omnium Ordinis S. Augustini, Sanctissimae Trinitatis, ac S. Catharinae ejusdem Ordinis, B. Mariae de Mercede, & omnium Ordinis Minorum S. Francisci de Paula, ut constat Instrumentis publicis receptis die decimo sexto Decembris 1643. & die 8. Junii 1644. per discretum Jacobum Pujol Notarium publicum, de quibus ego Notarius infra scriptus fidem facio, scientes, & attendentes inter Curatos, & Clericos Seclares, ex una, & Regulares ex alia partibus motas fuisse varias lites, tam super forma sepeliendi Cadavera Defunctorum, quam etiam super solutione quartae funeralis, & ad instandam resolutionem praedictarum litium ab utraque parte fuisse missos Syndicos, & Procuratores, qui Romae coram Sacris Congregationibus Cardinalium comparerent, & ad illorum instantiam motas fuisse sequentes controversias.

Contentio Parochiarum adversus Regulares.

§.3. In primis contendebant Parochi inhibendum esse Regularibus, ne procederent amplius ad sepulturam in casibus sibi permisis per se ipsos tantum processionaliter Cruce elevata, sed cum interventu Parochi, vel eo prius convocato; Allegantes Decretum Sacrae Congregationis Regularium de anno 1604.

Allegatio Regularium adversus Parochos.

§.4. Sed Regulares contra allegabant pacta, & conventiones de sepeliendo per se ipsos tantum, & ingrediendi Parochias ac levanda Cadavera Cruce elevata, & processionaliter, dicentes se non esse sub regula, sed potius sub exceptione Decreti Concilii Lateranensis sub Leone X. pro cuius observatione emanatum fuit dictum Decretum Sacrae Congregationis, sibi quae etiam suffragari consuetudinem immemorem Bull. Rom. Tom. VI. Par. III.

rabilem, & quod stabat pro Regularibus relatio Illustrissimi, & Reverendissimi Episcopi Majoricensis ex commissione S. Congregationis Regularium, & allegabatur Breve PP. Pii V. super confirmat. consuetudinis praedictae, & pactorum, & conventionum datum Romae apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 24. Februarii 1567. quod incipit: *Eaque concordia*, juncta praesertim ejusdem Brevis observantia. Dicebatur enim per subsecutam observantiam insurgere ejusdem Brevis indubitata justificationem, qua justificatione supposita, non posse dubitari de veritate narratorum in eodem Brevis, & illorum probatione. Sed S. Congregatio praedicta auditis partibus, & allegatis hinc inde ponderatis die 19. Junii anni 1643. fuit in voto, quod partes plenius jura sua deducant in eadem S. Congregatione, & mandavit interim nihil innovari, & juxta hujusmodi Decretum Episcopo praefato literas dedit.

§.5. Aliae controversiae agebantur in S. Congregatione Eminentissimorum Interpretum Sacri Concilii Tridentini. Prima. An dicti Regulares teneantur solvere integram quartam funeralium Parochis. Secunda. De quibus solvi debeat quarta praedicta. Parochi pro se allegabant, *Clement. Dudum, de Sepultur.* §. Verum, & Concordiam quandam de anno 1339. initam, ut ipsi asserbant, inter ipsos Parochos, & Fratres Dominicanos Conventus S. Dominici hujus Civitatis, in qua Concordia Dominici promittebant solvere dictam quartam funeralem juxta praescriptum Constitutionis Bonifacii Papae Octavi incipien. *Super Cathedralam*, necnon quandam, ut asserbant, Constitutionem ejusdem Bonifacii Octavi de anno millesimo ducentesimo nonagesimo tertio, quae incipit: *Olim gravibus*, datum Avinioni, siue melius Anagnini, Pontificatus sui anno octavo in favorem Parochorum contra Regulares SS. Dominici, & Francisci praefatae Civitatis pro observantia alterius Constitutionis incipien. *Super Cathedralam*, in d. *Clem. Dudum, de Sepulcr.* insertae, quam etiam asserbant confirmasse Clementem Papam Sextum per quandam aliam Constitutionem insertam in alia asserita Constitutione Clementis Papae Septimi, Data Avinioni quinto Kalendas Augusti, Pontificatus sui Anno duodecimo, quae incipit: *Tenore quorundam*; Regulares vero allegabant consuetudinem legitimam restringentem d. *Clem. Dudum*, ad sola funeralia, & etiam patentissima privilegia exemptionis a dicta solutione quartae, cum derogatione expressa dictarum Constitutionum: *Dudum, de Sepulcr.* Viennen. Concilii, & *Super Cathedralam* Bonifacii praedicti, necnon concordiarum, etiam auctoritate Apostolica, juramento, vel qualibet alia firmitate roboratarum; tandem se esse in legitima possessione, & consuetudine solvendi tantum quartam partem cerarum interstitiorum, respectu Monasteriorum, K 2

Aliae inter praefatos controversiae resoluuntur.

S. Cong. Car-
dinalium Sa-
crae Conc. Tri-
dentini prædi-
ctis controver-
sis resp. ad det.

rum solventium; respectu vero aliorum, scilicet a quadraginta annis citra confirmationem Concilii Tridentini ædificatorum, nihil omnino solvere.

§. 6. Super quibus, auditis partibus Sacra Congregatio respondit. Ad primum Regulares præfatos teneri solvere juxta præscriptum Clem. Dudum, de Sepult. §. Verum. Ad secundum. Teneri solvere ex his, que disponuntur in dicta Clem. nisi concurrat legitima consuetudo ad favorem ipsorum solvendi solummodo quartam partem ex interstitiis tantum, seu ex alia particulari re. Quod Decretum, instantibus Regularibus prædictis suspensum fuit, quia Regulares petebant a dicta Sacra Congregatione, utrum prædictum Decretum loqueretur de omnibus Monasteriis indiscriminatum, scilicet, tam de his, que sunt ædificata a quadraginta annis ante confirmationem Tridentini, & sunt in consuetudine solvendi tantum quartam partem ex interstitiis, quam de aliis ædificatis a quadraginta annis citra confirmationem Tridentini. Asserebant etiam dicti Regulares pro se habere valida, & patentissima privilegia exemptionis dicta Monasteria ædificata a quadraginta annis citra dictam confirmationem Concilii a solutione quartæ, & quintæ funeralium. Tertia controversia. An filii impuberes, dum alibi sepulchra majorum non extant, debeant sepeliri in eorum propria Parochiali Ecclesia. Respondit S. Congregatio, filios impuberes, si non extant sepulchra majorum, sepeliendos esse in propria Parochiali Ecclesia. Quarta, An mater pro filiis impuberibus possit eligere sepulturam. Respondit Sacra Congreg. Non licere matribus eligere sepulturam pro filiis impuberibus, cessante legitima consuetudine. Quinta. An liceat Regularibus sepelire in suis Ecclesiis Confratres laicos, qui sepulturam non elegerunt. Respondit S. Congregatio. Confratres laicos, si non præcedat eorum electio sepulture, sepeliendos esse in eorum propria Parochiali Ecclesia.

Sum. Pontifex consilio
fidemur jux-
ta inter Cle-
ricum seculares,
& regularem.

§. 7. Attendentes Nos prædicti Electi tam Admod. Illustris. Capituli, Curatorum, & Clericorum secularium, quam Regularium inter præfatos utriusque partis Syndicos, & Procuratores in Romana Curia, ad obviandum jurgiis, sedandum scandala, & excusandum sumptus, qui ex longissimis litium, & dubiorum anfractibus sperabantur, de consilio præstantissimorum Romanæ Curie Advocatorum, ac intervenientibus ad id Eminentiss. DD. Card. Casarino Pontenti, Illustrissimoque D. Francisco Pauluccio Congregationis Concilii Secretario, & Perillustribus DD. Armino Riccio, & Stephano Fabretto Juris utriusque Doctoribus, ac utriusque causæ Procuratoribus, illo pro parte Parochorum, hoc pro parte Regularium, de consensu R. D. Marci Antonii Forteza causam pro dictis Parochis in Romana Curia agentis, & Admodum R. P. Fratris Benedicti Ferrer Sacre Theologie Magistris, ac S. Inquisitio-

nis Qualificatoris Ord. Prædicator. Agentis pro Dominicani, & R. P. Fratris Joan. Baptistæ Mestre Ord. S. Francisci S. Theologie Lectoris Agentis pro cæteris Regularibus dictæ Diocesis, actum fuisse de concordia prædictarum litium, & Nos, habitis quamplurimis colloquiis, sæpe sæpius rebus mature consideratis, & perpensis, in unam convenisse Concordiam, que proposita fuit Congregationi habitæ die 28. Aprilis anni currentis, in qua assisterunt Admodum Illustris Capitulum Ecclesiæ Cathedralis, & omnes Curati, ac Syndici omnium Communitatum Ecclesiarum secularium præsentis Insulæ, in qua Congregatione fuit pro majori parte approbata prædicta Concordia, & commissum Nobis prædictis Electis Capituli, Curatorum, & Clericorum secularium, ut pro parte totius Cleri illam admitteremus, ut de dicta approbatione, & commissione constet in actis celebrationis dictæ Congregationis penes Notarium infra scriptum, & in Ecclesiastica Curia reconditis: Scientes etiam eandem potestatem Nobis attributam fuisse a Præposito, & Communitate Clericorum secularium loci de Civitadella Insulæ Minoricæ. Instrumento publico mediante recepto die 2. Maii anni currentis per Joannem Company Notarium publicum, de quo ego Notarius infra scriptus fidem facio; sit expresse declarantes, quod in hac Concordia comprehenduntur Parochi, & Clerici locorum de Mahò, & Layor Insulæ Majoricæ. si infra quatuor menses, penes Notarium infra scriptum, eam ratam habuerint. Nos etiam prædicti Regularium Electi utentes facultatibus Nobis attributis, ut supra, constitemur inter Nos partes prædictas, & nominibus supra expressis devotum fuisse ad concordiam præfatarum litium in modum sequentem.

Forma concordie.

§. 8. Respectu causæ convocationis Parochi, que agebatur in S. Congregatione Regularium, concordatum fuit: Quod omnes Regulares possint per se ipsos tantum absque interventu Parochi, atque Clericorum secularium processionaliter Cruce elevata incidere, & Parochis non vocatis, nec requisitis eorum Parochias ingredi, indeque ad sua Monasteria levare, & efferre corpora Defunctorum, qui apud ipsos Regulares elegerint sepeliri, prout hætenus consuetum fuit; atque adeo in hoc nihil esse innovandum, exceptis Regularibus sex Conventuum, scilicet Ord. Prædicatorum S. Dominici locorum de Monacor, Pollensa, & Inca, ac Minorum S. Francisci de Petra, S. Augustini de Falantig, & Minorum S. Francisci de Paula de Campos, qui juxta pacta in limine foundationis non possunt absque interventu Parochi, & Cleri exire ad supra dicta; & in sex prædictis locis, & si in aliis extrahanc Civitatem fuerint vocati Parochus, & Clerus secularis ad associanda cadavera in Ecclesiis Regularium sepelienda, Regulares adeant Ecclesiam Parochialem, siatque processio sicut in Cathedrali in funeribus

genc-

generalissimis, & quando Parochus, & Clerici seculares voluntarie vocabuntur pro associatione suam, singuli Clerici non possint plusquam duos solidos, & Ministri, scilicet Hebdomadarius, Diaconus, Subdiaconus, & duo Primicerii quatuor solidos pro suis stipendiis recipere. Respectu primæ, & secundæ controversiæ quartæ funeralium concordatum fuit: Quod ea Regularium prædictorum Monasteria, que sunt ædificata a quadraginta annis ante confirmationem Tridentini, & sunt in consuetudine solvendi tantum quartam partem ex interstitiis, eandem solvant, & quartam partem de pane, & candelis, quæ dum missa Conventualis præsentis Cadaveris cantatur, offeruntur, cum quinque solidis pro Rectoris cera, que comburitur dum Missa canitur, ut usque adhuc solitum est. Et nunc de novo additur, ut deinceps de panno, quod vulgo dicitur Drap de cos de frifeta negra, de libris, ensibus, & habitibus militaribus quartam partem dare teneantur, & unum de quatuor cereis, quos quatuor Regulares juxta pheretrum defuncti deferre solent: De reliquis autem obventionibus, nempe de habitu regulari, de sudario, de sindone, de arca, de panno ferico, seu de alia particulari re Confraternitatum laicorum, seu Conventuum ipsorum Regularium, de duobus cereis duorum Acolytorum Crucem comitantium, de aliis cereis, seu candelis, que dantur ad manus Regularium, de elemosynis pro Missis, Anniversariis, Responsis, vel aliis Divinis Officiis, piisque deprecationibus pro defunctis eisdem celebrandis, de legatis absolute, vel ad certos usus, vel etiam datis, qualitercumque donatis toti Monasterio, seu alicui ex Regularibus, & de quavis alia re particulari, nihil omnino solvere teneantur. Illa vero Monasteria, que sunt ædificata post Concilium Tridentinum nihil solvere teneantur, nisi aliter concordatum fuerit cum ipsis a principio foundationis Monasteriorum, aut postea, quo casu standum erit concordie legitime. Respectu tertie, & quartæ controversiæ concordatum fuit, quod juxta Constitutionem Synodi Majoricæ de Anno millesimo sexcentesimo trigesimo sexto, possint Patres eligere sepulturam pro filiis impuberibus, non vero matres. Tandem concordatum fuit prædictas conventiones, & concordias ad petitionem ambarum partium approbandas esse a Sacris Congregationibus Regularium, & Concilii, & confirmandas a Sanctissimo Domino Nostro Papa cum clausulis necessariis pro majori robore dictæ concordie, & decreti irritantis, si fecus a quocumque, & quodcumque contigerit attentari, & quod committatur Ordinario Majoricæ. omnimoda jurisdictione pro observantia dictæ Concordie. Non obstantibus quibuscumque privilegiis exemptionis Regularium. Hanc itaque concordiam, & transactionem, omniaque in illa contenta inviolabiliter observari. Nos Electi prædicti pro utraque parte pro-

mittimus, eamque admittimus, & approbamus, & a prima linea usque ad ultimam acceptamus, ac approbari, laudari, & confirmari promittimus, & Nos obligamus, Super quibus omnibus, & singulis supra dictis sic complendis, tenendis, & inviolabiliter observandis obligamus utraque pars nostrum alteri ab invicem mutuo, & vicissim omnia, & singula bona nostra, scilicet Nos Electi prædicti, bona dictorum Rectorum, & Cleri, & Nos dicti Regulares bona dictorum Conventuum mobilia, & immobilia, præsentia, & ubique futura. Quod fuit actum in præsentis Civitate Majoricæ. die, videlicet, decimatertia mensis Augusti Anno a Nativitate Domini millesimo sexcentesimo quadagesimo quarto. Significata nostra. Joannis Baptistæ Caforteza, Domini Doctoris Presbyteri, Canonici, & Sacristæ Ecclesiæ Sedis Majoricæ, & cæterorum Electorum. Significata nostra Fratris Antonii Rubi Ordinis Prædicatorum, & Fratris Juliani Ginard Ordinis S. Francisci de Observantia, nomine antedicto transigentium, & concordantium prædictorum, qui hæc laudamus, concedimus, & firmamus. Testes in quorum præsentia firmarunt d. Doctores Jo: Baptista Caforteza Sacrista, Marcus Antonius Cotoner Canonicus, Franciscus Lompar, & Marcus Antonius Forteza Presbyteri, P. Frater Antonius Rubi, & P. Frater Julianus Ginard sunt Gabriel Gantalops studens, & Petrus Ferrer Ecclesiastica Curia Nuntius. Testes vero firmæ dicti Doctoris Michaelis Villa nova Presbyteri Rectoris S. Jacobi, qui firmavit die eadem, fere R. Michael Sagarra Presbyter, & Sebastianus Carbonell. dictæ Curie Ecclesiasticæ Nuntius.

§. 9. Subinde per eosdem exponentes supplicato, primo dictis Cardinalibus hujusmodi, ut præmissa confirmarent, ab eisdem Cardinalibus emanavit Decretum infra scriptum, videlicet: Sacra Congregatio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultatoribus Episcoporum, & Regularium præposita, Eminentissimo Cardinali S. Cæciliæ referente censuit, quoad primum punctum circa formam transportandi cadavera ad Ecclesias Regularium, Concordiam posse confirmari, prout præsentis Decreto confirmat: quo ad reliqua vero partes ad Sacram Congregationem Concilii remittit. Romæ vigesimo quinto Novembr. millesimo sexcentesimo quadagesimo quarto M. Cardinalis Ginetus Archiepiscopus Patracen. Secretarius. Postmodum vero per eosdem primo dictos Cardinales remissis ad secundo dd. Cardinalium præfatarum Congregationem certis aliis punctis, & capitibus in dicta præinserta Concordia expressis pro illorum confirmatione iidem secundi dd. Cardinales pariter decreverunt, ut infra videlicet. Die 4. Februarii 1645. Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum prævia revisione, ac relatione in eadem Sacra Congregatione per

Decretum S. Congregat. S. R. E. Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præposita.

per Eminentissimos Cardinales Corneliū,
& Ginetū, censuit: confirmationem
supradictæ Concordiæ, quoad Decreta
ejusdem Sacræ Congregationis posse con-
cedi, si Sanctissimus D. Noster annuat.

E. Cardinalis Episcopus Sabinensis.

Loco sigilli.

F. Paulinus Sacræ Congregationis
Secretarius.

§. 10. Cum autem firmiora sint ea, quæ
Sedis Apostolicæ patrocinio roborantur, id-
circo præfati Capitulum, & Canonici, Cle-
rus, & Parochi hujusmodi, dictorumque
Ordinum Superiores Nobis humiliter sup-
plicari fecerunt, ut in præmissis oportune
providere de benignitate Apostolica digna-
remur.

Prædictæ con-
cordiam con-
firmat, & ap-
probat Sum-
mus Pontifex.

§. 11. Nos igitur eosdem exponentes, &
supplices specialibus favoribus, & gra-
tiis prosequi volentes, & eorum singula-
res personas a quibusvis excommunicationis,
suspensionis, & interdicti, aliisque
Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœ-
nis, a jure, vel ab homine quavis occa-
sione, vel causa latis, si quibus quomodo-
libet innodata existunt, ad effectum præ-
sentium dumtaxat consequendum, harum
serie absolventes, & absolutas fore cen-
sentes, hujusmodi Supplicationibus inclinati,
Concordiam præinsertam, & desuper con-
fectum instrumentum, seu scripturas, jux-
ta præinserta dd. duarum Congregationum
decreta, Apostolica auctoritate, tenore præ-
sentium confirmamus, & approbamus, il-
lisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ
firmitatis robur adicimus, ac omnes, &
singulos, tam juris, quam facti defectus,
si qui desuper quomodolibet intervenerint,
aut intervenisse, dici, vel censeri possint,
supplemus: salva tamen semper auctoritate
utriusque Congregationis Cardinalium
hujusmodi.

Clausula præ-
servativa ap-
ponit.

§. 12. Decernentes præsentis literas
nullo unquam tempore de subreptionis, aut
obreptionis, vel nullitatis, aut invaliditatis
vitio, seu intentionis nostræ defectu, aut
quovis alio ex capite, etiam in corpore
juris clauso, seu occasione, vel causa,
quantumvis privilegiata, notari, impugna-
ri, invalidari, retractari, in jus, vel con-
troversiam revocari, aut ad terminos ju-
ris reduci ullatenus posse, sed illas sem-
per, & perpetuo validas, & efficaces fore,
& esse, suosque plenarios, & integros
effectus sortiri, & obtinere, ac ab omni-
bus, & singulis ad quos nunc quomodolibet
spectat, & spectabit, ac spectare, &
pertinere poterit in futurum perpetuo fir-
miter, inviolabiliter, & inconculse obser-
vari, & adimpleri debere.

Clausula sub-
lata.

§. 13. Sicque per quoscumque Judices
ordinarios, & delegatos etiam causarum
Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E.
Cardinales etiam de latere Legatos, Vice-
Legatos, ac Sedis Apostolicæ Nuntios, sub-
lata eis, & eorum cuilibet quavis aliter ju-
dicandi, & interpretandi facultate, & au-
thoritate, judicari, & definiri debere, ac
irritum, & inane quicquid secus super his

a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel
ignoranter contigerit attentari; Quocirca
Vener. Fratri Episcopo Majoricensi, ac
dilecto filio causarum Curie Cameræ Apo-
stolicæ Generali Auditori per Præsentes
committimus, & mandamus, quatenus
ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel
alium, seu alios præsentis literas, & in eis
contenta quæcumque, ubi, & quando opus
fuerit, & quoties pro parte exponentium,
& supplicantium præfatorum fratrum fue-
rint requisiti, vel eorum alter fuerit requi-
situs solemniter publicantes, illisque in-
præmissis efficacis defensionis præsidio as-
sistentes, faciant auctoritate nostra, illos
præmissorum effectu pacifice frui, & gau-
dere. Non permittentes eos desuper quo-
modolibet indebite molestari, contradic-
tores quoslibet, & rebelles, præmissisque
non parentes per sententias, censuras, &
pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna
juris, & facti remedia appellatione post-
posita compescendo, legitimeque super
his habent. servatis processibus, censuras, &
pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggra-
vando, invocato etiam ad hoc, si fuerit
opus auxilio brachii secularis.

Derogatio
contrarium

§. 13. Non obstantibus præmissis, ac qua-
tenus opus sit nostra de non tollendo jure
quæsito, aliisque Cancellariæ nostræ Apo-
stolicæ regulis, ac quibusvis Apostolicis
in Universalibus, Provincialibusque, &
Synodalibus Conciliis editis, & edendis,
specialibus, vel generalibus Constitutioni-
bus, & Ordinationibus, dictaque Majori-
cenc. ac aliarum Ecclesiarum, ac Domo-
rum, seu locorum Regularium, dictaque
Provinciæ, ac Ordinum prædictorum,
etiam juramento, confirmatione Aposto-
lica, vel alia quavis firmitate roboratis
statutis, & consuetudinibus, privilegiis
quoque, indultis, & Literis Apostolicis,
quibusvis personis, sub quibuscumque ver-
borum tenoribus, & formis, ac cum qui-
busvis etiam derogatoriis derogatoriis,
aliisque efficacioribus, & insolitis clausu-
lis, ac irritantibus, & aliis decretis, in
contrarium præmissorum quomodolibet
concessis, confirmatis, & innovatis. Qui-
bus omnibus, & singulis, etiam si pro illo-
rum sufficienti derogatione, de illis eo-
rumque totis tenoribus, specialis, specifi-
ca, expressa, & individua, ac de verbo
ad verbum non autem per clausulas gene-
rales, idem importantes, mentio, seu
quævis alia expressio habenda, aut aliqua
alia exquisita forma, ad hoc servanda fo-
ret, illorum tenores præsentibus pro ple-
ne, & sufficienter expressis habentes, illis
aliis in suo robore permanens ad præmi-
ssorum effectum specialiter, & expresse de-
rogamus, ac derogatum esse volumus, cer-
terisque contrariis quibuscumque.

Transumptio-
rum fides.

§. 15. Volumus autem, quod præsen-
tium transumptis etiam impressis manu
alicujus Notarii publici subscriptis, & si-
gillo personæ in dignitate Ecclesiastica
constitutæ munitis, eadem prorsus fides
in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præ-

præsentes adhiberetur, si forent exhibitæ,
vel ostense:

Dat. die 22.
Febr. 1646.
An. II.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub
Annulo Piscatoris die 22. Februarii 1646.
Pont. nostri Anno II.

LIII.

Breve Apostolicum de solvendis decimis
per Regulares.

Habes circa hanc materiam Decretum San-
ctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacri
Concilii Trid. interpretum, quod refertur
in hac Constitutione §. 1.

INNOCENTIUS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Uper pro parte Venerabilium Fra-
trum Archiepiscoporum, & Episco-
porum, necnon dilectorum filiorum toti-
us Cleri Regni Poloniæ, dilectum etiam
filium Matthæum Joannem Judickij Archi-
diaconum Pomeranien. nuncupatum in
Ecclesia Uladislavien. ejusdem Cleri in
Curia Romana Agentem Nobis expositum
fuit, quod aliis, & sub die 17. Junii anni
proxime præter. 1645. in causa Decimarum
ejusdem Regni, a Venerabilibus, etiam
Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Sacri
Concilii Tridentini Interpretibus, emanat-
um decretum, quod Nos subinde sub die
31. mensis Julii ejusdem anni, in Consisto-
rio nostro secreto approbavimus, tenoris
qui sequitur, videlicet.

Referret De-
cret. S. R. E.
Card. S. Con-
cilii Trid. in-
terpret. circa
materiam, de
qua in Rubr.

§. 1. In causa Decimarum Regni Polo-
niæ die decima septima Junii 1643. Sacra
Congregatio Eminentissimorum Cardina-
lium Concilii Tridentini Interpretum, ite-
rum atque iterum auditis Regularibus, &
præcipue PP. Societatis Jesu, eorumque
juribus, & privilegiis mature discussis,
censuit, ab eisdem Patribus, & aliis Regu-
laribus, solvendas esse Parochis, & aliis
Beneficiatis Regni Poloniæ Decimas, quæ
solvebantur a Laicis, priusquam bona in
ipsorum Patrum, & aliorum Regularium
proprietas fuerint translata, firmis tamen
remanentibus transactionibus desuper
factis, quod decretum emanavit prævia
exhibitione facta ab ipsis Patribus, cui etiam
decreto postea consenserunt, prout, &
Agens Cleri Regni Poloniæ. Die vero 31.
Julii 1645. Sanctissimus D. Noster, Emi-
nentissimo Cardinali Præfecto referente,
in Consistorio approbavit. F. Card. Episcopus
Portuensis.

Sum. Pontifex
Ap. S. confir-
matione præ-
dictam Decre-
tum confir-
mat.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio
subjungebat, exponentes præfati, decre-
tum præinsertum, quo firmius substat, &
exactius observetur, Apostolicæ nostræ
confirmationis patrocinio, communiri
sumopere desiderent. Idcirco Nos eos-
dem exponentes specialibus favoribus, &
gratiis prosequi volentes, & eorum singu-
lares personas, a quibusvis excommuni-
cationis, suspensionis, & interdicti, aliis-
que Ecclesiasticis sententiis, censuris, &

pœnis, a jure, vel ab homine quavis occa-
sione, vel causa latis, si quibus quomodo-
libet innodata existunt, ad effectum præ-
sentium dumtaxat consequendum, harum
serie absolventes, & absolutas fore cen-
sentes, supplicationibusque illorum no-
mine, Nobis super hoc humiliter porre-
ctis inclinati, Decretum præinsertum,
Apostolica auctoritate tenore præsentium
confirmamus, & approbamus, illique in-
violabilis Apostolicæ firmitatis robur ad-
icimus, & omnes, ac singulos, tam juris,
quam facti defectus, si qui desuper quo-
modolibet intervenerint supplemus, salva
tamen semper auctoritate Congregationis
eorundem Cardinalium.

Clausula præ-
servativa.

§. 3. Decernentes præsentis literas va-
lidas, firmas, & efficaces existere, & fore,
suosque plenarios, & integros effectus
sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & sin-
gulis, quos illæ concernunt, inviolabiliter,
& inconculse observari; sicque per quos-
cumque Judices ordinarios, & delegatos,
etiam causarum Palatii Apostolici Audito-
res judicari, & definiri debere, ac irritum,
& inane, si secus super his a quoquam,
quavis auctoritate scienter, vel ignoran-
ter, contigerit attentari.

Executores
deputat.

§. 4. Quocirca dilecto filio nostro, &
Sedis Apostolicæ in eodem Regno pro tem-
pore commoranti Nuntio, per præsentis
committimus, & mandamus; quatenus
ipse per se, vel alium, seu alios, præ-
sentes literas, & in eis contenta, quæcum-
que, ubi, & quando opus fuerit, ac quo-
ties pro parte exponentium præfatorum,
seu alicujus eorum desuper requisiti fue-
rint, solemniter publicari, eisque in-
præmissis efficacis defensionis præsidio as-
sistens, faciat auctoritate nostra illos præ-
missorum omnium commodo, & effectu
pacifice frui, & gaudere: non permit-
tens illos desuper a quoquam, quavis au-
thoritate, quomodolibet molestari.

Contravenien-
tibus pœnas
imponit.

§. 5. Contradictores quoslibet, & rebel-
les, ac præmissis non parentes, per cen-
suras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque oppor-
tuna juris, & facti remedia appellatione
postposita compescendo, Legitimif-
que super his habendis servatis pro-
cessibus, sententiis, censuras, & pœnas
ipsas etiam iteratis vicibus aggravando,
invocato etiam, si opus fuerit, auxilio
brachii secularis.

Contraria
removet.

a. 6. Non obstantibus, quatenus opus
sit, fel. record. Bonifacii Papæ Octavi Præ-
decessoris Nostri de una, & in Concilio
Generali edita de duabus dietis, dummo-
do ultra tres dietas aliquis auctoritate præ-
sentium in Judicium non trahatur, aliisque
Constitutionibus, & Ordinationibus Aposto-
licis, necnon ipsius Societatis, aliorumque
Regularium Ordinum, etiam juramento,
confirmatione Apostolica, vel alia quavis
firmitate roboratis statutis, & consuetudi-
nibus, privilegiis quoque, indultis, & Li-
teris Apostolicis, ipsi Societati, aliisque
Regularibus Ordinibus, seu institutis præ-
fatis, illorumque Domibus, etiam profes-
sis

sis, Collegiis, Monasteriis, & aliis locis Regularibus, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Anulo Piscatoris, die 25. Februarii 1646. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Ex Regest. in Secret. Brev.

L.IV.
Revocatio Brevis Urbani VIII., quo prohibetur Auditoribus Rotæ Maceraten., ne in causis Civitatis Camerinen. summam centum scutorum monetæ, aut illius valore non excedentibus se se introumitterent contra formam Bullæ Sixti Quinti super Institutione Tribunalis Rotæ Maceraten.

INNOCENTIUS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Procurium

§.1. **C**ircumspecta in omnibus Romani Pontificis providentia interdum ea, quæ rationabilibus de causis aliis provide statuta, & ordinata fuerunt, si progressu temporis incommodum aliquod afferre noscantur, aliis non minus iustis ex causis tollit, & revocat, prout in Domino conspicit salubriter expedire.

Motiva Constitutionis

§.2. Cum itaque, sicut dilecti filii Communitas, & Homines Civitatis nostræ Maceraten. Nobis exponi fecerunt, alias postquam a fel. rec. Urbano Papa Octavo Prædecessore nostro emanarunt in simili forma Brevis Literæ tenoris subsequenti, videlicet: Urbanus Papa Octavus, *reliqua prout in suo loco sub datum die 28. Maii 1638.* Subinde habito per eosdem primodictos Communitatem, & Homines ad eundem Urbanum Prædecessorem recursu pro eorundem illius præsertarum Literarum revocatione, stantibus, & attentis falso inibi suppositis, idem Urbanus Prædecessor dederit in mandatis, ut si, & postquam disputatum, decisumque fuisset in Sacro Rotæ Romanæ Auditorio, an Literæ similis memoriæ Sixti Papæ Quinti etiam Prædecessoris nostri sub plumbo super institutione Tribunalis Rotæ in prædicta Civitate Macerateni expeditæ eisdem præsertis Literis obstarent, dictæ Literæ præsertis

revocarentur, seu confirmarentur, prout eisdem Rotæ Romanæ Auditores decidissent. Postmodum autem disputato dubio huiusmodi in eodem Sacri Palatii Apostolici Tribunali decisum fuerit, omnes, & singulas quoruncumque dictæ Provincie locorum causas appellabiles cujuscumque summæ, & quantitatis forent, & sint, & sic etiam infra scuta centum, esse per eosdem Rotæ Maceraten. Auditores cognoscendas, cupiantque propterea iidem exponentes per Nos in præmissis opportune, ut infra provideri.

§.3. Idcirco Nos eosdem primodictos Communitatem, & Homines specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, præsertis dicti Urbani Prædecessoris Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, apostolica auctoritate, tenore presentium revocamus, cassamus, irritamus, & abolemus, viribusque, & effectu evacuamus, ac pro revocatis, cassis, irritis, abolitis, viribusque, & effectu evacuatis haberi, ipsique secundodictis Communitati, & Homines de cætero nullatenus suffragari posse, vel debere volumus.

Revocatio Brevis Urbani VIII. sub dat. 28. Maii 1638.

Clausula præservativa.

§.4. Decernentes præsertes Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, eisdemque primodictis Communitati, & hominibus suffragari, nec eos desuper a quoquam, quavis auctoritate fungente molestari, perturbari, vel inquietari posse, vel debere; Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam eisdem Sacri Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deregatio contrarium

§.5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, ipsius Civitatis Camerinen., etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, legibus, etiam municipalibus, stylis, usibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad

ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 5. Martii 1646. An.II.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris, die 5. Martii 1646, Pontificatus nostri Anno II.

Ex Regest. in Secret. Brev.

L.V.
Committitur Nuncio Poloniæ, ut procedat contra certos Judices laicos, qui condemnarunt Episcopum Smolefensem, excipientem de fori incompetencia incertas pœnas pecuniarias, & banniverunt in contemptum Ecclesiasticæ Immunitatis.

Ven. Fratri Joanni Archiepiscopo Adrianopolitan. nostro, & Apostolica Sede in Regno Poloniæ Nuncio.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Facti expositione.

§.1. **E**xponi Nobis nuper fecit Venerabilis Fr. Petrus Episcopus Smolefensis, quod ad instantiam dilecti filii Christophari Erechanourekii Judicis terrestris Mscislavienfis uti Actoris contra eundem Petrum Episcopum citatum de decretis contemptis Tribunalitibus secularibus, quorum vigore dictus Christopharus in bona prædicti Petri Episcopi introducti debuisset prætendebatur, quod ipse Petrus Episcopus omnibus modis impedivit, ac dictum Christopharum de huiusmodi decretis male obtentis citavit, Judices Tribunalis secularis Smolefensis, & Vilnensis rejecta exceptione eiusdem Petri Episcopi per suum Plenipotentem porrecta citationem pro parte eiusdem Petri Episcopi factam contra dictum Christopharum cassarunt, & annullarunt, forumque competens ante ipsorum Tribunal agnoverunt, & approbarunt, cumque dictus Petrus Episcopus coram prædictis Judicibus ulterius procedere nolisset, ipsi Judices ei omnia jura adjudicarunt, & veluti contemptorem decretorum eorum condemnarunt, ipsumque Petrum Episcopum bannitum, pronunciarunt, & declararunt, & executionem huiusmodi bannitionis ad charissimum in Christo filium nostrum Uladislavum Poloniæ, & Svetiæ Regem Illustrrem remiserunt, ac insuper pretextu, quod idem Petrus Episcopus aliquoties in eorum Judicibus Tribunalitibus forum ipsorum incompetentem allegaverat, & exceperat, ipsum multa pecuniaria, videlicet quingentorum florenorum pro iis dd. Judicibus, & prædicto Christopharo actore multarunt, ac pro expensis, & pœnis pecuniariis per eundem Petrum Episcopum, ut præterditur incurris, illas ex bonis ipsius repetendas, & requirendas declararunt, ac in illius bona immobilia eundem Christopharum judicialiter immittendum judicaverunt.

Bull. Rom. Tom.VI. Par.III.

runt, & alias prout in decreto, & sententia eorundem Judicum uberius dicitur contineri.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, decretum, & sententia huiusmodi contra prædictum Petrum Episcopum a Judicibus laicis lata non minus injusta, quam nulla sit, & indemnitati Episcopali, & Immunitati Ecclesiasticæ grave præjudicium illatum fuerit, Nobis propterea idem Petrus Episcopus, qui personaliter ad Romanam Curiam accessit humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Motivum hujus Constit.

§.3. Nos igitur Christophari, & aliorum Judicum prædictorum audaciam, hac in re nequaquam impunitam relinqui volentes, ipsumque Petrum Episcopum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinatis, tibi per præsertes committimus, & mandamus, ut si ita est contra prædictum Christopharum, & Judices, qui decretum, & sententiam huiusmodi adversus dictum Petrum Episcopum tulerunt, ac quoscumque eisdem decreti, & sententiæ exequutores uti immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ manifestos violatores usque ad sententiam definitivam, & totalem illius executionem inclusive simpliciter, summarie, & de plano sine strepitu, & figura judicii, sola facti veritate inspecta, ipsique Christopharo, ac Judicibus, & Exequutoribus huiusmodi tam conjunctim, quam divisim, & separatim, etiam per edictum publicum confito etiam summarie, ac extrajudicialiter, & quantum tibi sufficere videbitur de non tuto accessu, citatis, etiam si vigore citationis huiusmodi aliquis extra suam, Diocesim, seu Provinciam, & ultra duas, aut plures dietas in iudicium trahatur, & evocetur, procedas, ac illos, & eorum quemlibet in præmissis culpabiles repertos excommunicationis majoris vinculo innodes, seu in excommunicationem huiusmodi, aliasque pœnas, & censuras Ecclesiasticas a Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim in Bulla in die Coenæ Domini legi solita contra similia perpetrantes comminatas, infligas, & fulminatas incidisse declares, illosque excommunicatos publice denuncies, seu denunciari cures, ac a cæteris Christianidelibus, donec a Nobis, & Apostolica Sede absolutionis beneficium meruerint obtinere, artius evitari præcipias, pœnasque, & censuras huiusmodi, prout iustitia exegerit aggravés, & reaggravés, omni appellatione postposita, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Excommunicatio infligitur ceteris Judicibus laicis, qui condemnarunt Episcopum.

L. Nos